

Arrest

nr. 317 895 van 4 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. A. NIANG
Sterrewachtlaan 112
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat F. A. NIANG verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoekende partij (hierna: eerste verzoekster) en tweede verzoekende partij (hierna: tweede verzoekster), nichten, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op respectievelijk 20 december 2022 en 28 maart 2023 en verzoeken beiden op 20 juli 2023 om internationale bescherming. Op 16 juli 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), ten aanzien van beide verzoeksters, tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 19 juli 2024 aan eerste en tweede verzoekster aangetekend worden verzonden.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekster, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten, van Georgische origine te zijn en een orthodox christen te zijn. U bent geboren op 10/03/1971 in Tsjochara, in de regio Goeria, waar u woonde tot 2000. Nadien woonde u ongeveer 4 jaar samen in Kiev met uw echtgenoot, genaamd N. Ma...e. Jullie keerden terug naar Georgië en woonden afwisselend in Tbilisi en Tsjochara. Samen hadden jullie een dochter, genaamd S. Ma...e, die op dit moment in Tbilisi verblijft. U studeerde filologie en hebt kort gewerkt als leerkracht op school, daarna werkte u als verpleegkundige en tot slot baatte u kort een winkel uit. In 2021 ging u voor 3 maanden naar Vilnius, in Litouwen, om te werken.

Uw echtgenoot N. behoorde tot het criminele milieu en op 08/03/2006 had uw man een tas gekregen met daarin een half miljoen dollar. Dit geld was bestemd voor het gemeenschappelijk fonds van het criminele netwerk waarvan hij deel uitmaakte. Op 13/03/2006 werd uw echtgenoot echter gearresteerd door de Georgische autoriteiten. Na zijn arrestatie zei uw man dat u iets moest doen met het geld. Die dag kwam uw nicht I. C. (O.V. X.XXX.XXX, CG XX/XXXXX) langs en u vertelde aan haar wat er was gebeurd. Uiteindelijk besloot u om die avond naar het observatoriumcentrum van Abastumani te gaan en het geld te verbranden. Daarnaast vroeg uw man vanuit de gevangenis u om 4 criminelen aan de grens met Turkije op te halen. U deed dit en moest hen naar Batoemi brengen. Nadat u hen in een hotel had achterlaten, zeiden ze dat u moest vertrekken. U deed dit echter niet en bleef in Batoemi. Die criminelen ontvoerden de zoon van een generaal, genaamd L. Mar...i., en zij eisten losgeld. Nadat L. Mar...i. dit had aangegeven bij de politie, zag u hoe de criminelen zijn zoon neerschoten en in de zee gooiden. De criminelen hadden gezien dat u getuige was en zij bedreigden u. Ze zeiden dat u hierover met niemand anders mocht spreken, anders zou er iets ergs gebeuren met u. Uw man kreeg in de gevangenis intussen niet de nodige medische zorgen en jullie dienden op 16/07/2007 een klacht in bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg. Sindsdien werd u onder druk gezet door de toenmalige overheid. In 2007 werd uw dochter voor enige tijd ontvoerd en uw auto in brand gestoken. Uiteindelijk stierf uw man in 2009, maar u ging verder met de rechtszaak. In maart 2009 vond er een inval plaats in uw huis door de speciale eenheden van de toenmalige overheid. Zij namen veel documenten mee die u had voorbereid met het oog op de rechtszaak voor Straatsburg. Uiteindelijk kreeg u gelijk en werd de Georgische overheid veroordeeld door het Hof.

Na het overlijden van uw man werd u verder bedreigd door de criminele autoriteiten. Zij wilden weten wat er met het geld was gebeurd dat zij aan uw man hadden gegeven. Zij dwongen u om de naam te geven van de persoon die het geld had of om te vertellen waar het geld was. Doorheen de jaren probeerden zij u op verschillende manieren onder druk te zetten. Binnen de 40 dagen na het overlijden van uw man kreeg u thuis een dreigbrief. Ongeveer een jaar later, rond de nieuwjaarsperiode, kreeg u een tweede dreigbrief. Daarnaast werd er ook een boodschap achtergelaten op de voordeur van uw huis met bloed en lieten ze de banden van uw auto leeglopen. Vervolgens werd u in 2019 gedurende 2 dagen ontvoerd. Zij bonden u vast en de criminelen zeiden dat zij – als u hen zou verklikken – uw dochter iets zouden aandoen. Bovendien werd u ook nog bedreigd in het kader van de ontvoering en moord van de zoon van L. Mar...i.. Zo zag u op 1 juni 2019 – tijdens een herdenking ter gelegenheid van de verjaardag van uw overleden man - de 4 criminelen terug en zij bedreigden u opnieuw en zeiden dat u er niet over mocht spreken. In november 2022 werd u thuis benaderd door 2 mannen. Zij spraken u op een vriendelijke manier aan, maar knepen in uw hand. Zij gaven u tot eind 2023 de tijd om te vertellen waar het geld was of wat er mee was gebeurd. Indien u dat niet deed, zouden zij uw dochter S. iets aandoen. Verder werd u ook onder druk gezet door de huidige Georgische regering. Zo willen zij dat u op de televisie slecht zou spreken over de Nationale Beweging. Op die manier willen zij invloed uitoefenen op de kiezers. Bovendien willen zij via u informatie verkrijgen over het criminele milieu. Daarnaast bent u bij het Europees Hof in Straatsburg een nieuwe rechtszaak gestart tegen A. Mu. de voormalige directeur van de gevangenis van Gldani. U startte deze nieuwe zaak omdat hij mee verantwoordelijk is voor het overlijden van uw man. In het kader hiervan ondervond u ook moeilijkheden met de huidige regering. Verder ondervond u moeilijkheden om werk te vinden. Sinds uw definitieve verhuis naar Tbilisi in 2018 of 2019 hebt u nooit meer in dienstverband gewerkt. U ondernam 2 pogingen en in beide gevallen werd u niet aangenomen omwille van uw overleden echtgenoot. Bovendien werd uw dochter nogmaals voor enige tijd ontvoerd door mensen van het parket. Tot slot werd u ook onder druk gezet door de Nationale Beweging. Zij willen niet dat u informatie geeft over het overlijden van uw man.

Uiteindelijk verliet u Georgië op 20/12/2022 en u kwam diezelfde dag aan in België. U diende niet onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming in, omdat u eerst zeker wilde zijn dat hier geen mensen uit het criminele milieu verblijven. Eind maart 2023 kwam uw nicht I. C. naar België. Uiteindelijk dienden jullie samen een verzoek om internationale bescherming in op 20/07/2023 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Op 01/03/2023 – toen u reeds in België was – werd u opgebeld door K. B., zij is procureur in Georgië. Zij wilde de zaak van uw echtgenoot herzien, om zo de voormalige regering – die bestond uit de Nationale Beweging – aan te klagen. Zij vroeg om een aantal zaken aan te passen, zodat de huidige regering geen schade werd berokkend.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bij de DVZ verklaarde u dat u veel last hebt van stress omwille van de problemen die u had en dat u hartproblemen hebt (Vragenlijst DVZ, punt 29). Op het CGVS verklaarde u echter dat het goed ging met u en dat u geen problemen had (CGVS, p. 2). Er werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud meegedeeld dat u het op tijd moest aangeven als er iets was (CGVS, p. 2). Uit de analyse van het gehoorverslag blijkt dat uw medische en psychologische toestand geen invloed had op het verloop van het persoonlijk onderhoud. U maakte zelf op geen enkel moment gewag van eventuele problemen. Bovendien verklaarde u op het einde van het persoonlijk onderhoud dat het gehoor goed verlopen was (CGVS, p. 27). Vervolgens dient gewezen te worden op het feit dat u bij de DVZ verklaarde dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure zouden kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ, 29.08.2023). Tot slot legt u geen documenten neer ter staving van uw medische en psychologische toestand. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen verlieten u en uw nicht I. C. (O.V. X.XXX.XXX, CG XX/XXXXXX) uw land van herkomst, Georgië, vooreerst uit vrees voor het criminele milieu waarvan uw overleden ex-man N. Ma...e deel uitmaakte. Daarnaast uit vrees voor de huidige Georgische overheid, die het overlijden van uw ex-man wil gebruiken voor hun politieke doeleinden en informatie willen verkrijgen over zijn criminele milieu. Tot slot omdat jullie onder druk werden gezet door de voormalige overheid, namelijk de Nationale Beweging. Er wordt door het CGVS echter vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals vastgesteld in de Vluchtelingenconventie, noch dat u bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst kunnen er ernstige vragen worden gesteld bij het gedrag van u en uw nicht I. na jullie vertrek uit Georgië. Zo moet worden vastgesteld dat jullie bijzonder laattijdig een verzoek om internationale bescherming indienden. Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië hebt verlaten op 20/12/2022 en dat u diezelfde dag aankwam in België (Vragenlijst DVZ, punt 33 & CGVS, p. 12). Uiteindelijk dienden u en uw nicht I. pas op 20/07/2023 – hetgeen 7 maanden na uw aankomst in België is – een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie administratief dossier). U verklaarde dat u niet sneller een verzoek indiende, omdat u zich wilde informeren over het feit of hier in België nog mensen van de Georgische criminele autoriteit woonden. Toen u vernam dat K. Me. België had verlaten, was u zeker dat er niemand van het criminele milieu meer verbleef (CGVS, p. 13). Dergelijke uitleg om uw laattijdige verzoek te vergoelijken of verschonen is weinig overtuigend. Zo blijkt uit uw overige verklaringen dat u reeds 2 maanden voor uw vertrek uit Georgië doelbewust had besloten om naar België te komen, omdat u informatie had dat hier geen criminele autoriteiten woonden (CGVS, p. 12). Later verklaarde u dan weer dat u – op het moment dat uw nicht I. in België aankwam op 28/03/23 – reeds de informatie had dat België veilig was (CGVS, p. 26). U slaagt er niet in eenduidige verklaringen af te leggen over de reden waarom u niet sneller een verzoek indiende. Bovendien verklaarde uw nicht I. dat jullie eerst een verblijfplaats wilden regelen en informatie zochten over de aanwezigheid van criminelen in België (CGVS I., p. 15). Dit is op zijn beurt niet in overeenstemming te brengen met uw verklaringen, namelijk dat u wist dat het veilig was voor de komst van I. Er kan dan ook niet worden ingezien dat jullie niet sneller een verzoek om internationale bescherming konden indienen. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u dat u eerst informatie verzamelde (CGVS, p. 26). Dit is vanzelfsprekend niet afdoende en is opnieuw niet in overeenstemming te brengen met uw verklaring dat u voor uw vertrek naar België al wist dat het veilig was. Bovendien is het opvallend dat u en uw nicht I. het risico namen om al die maanden illegaal in België te verblijven. Hierdoor liepen jullie immers het risico om teruggestuurd te worden naar Georgië. Tot slot – aangezien u doelbewust voor België had gekozen – kan verwacht worden dat jullie de Belgische asielinstanties onmiddellijk in vertrouwen namen en zo snel mogelijk na jullie aankomst in België een verzoek om internationale bescherming indienden. Bijgevolg slagen jullie er niet in een om een aannemelijke verklaring te geven voor het laattijdige verzoek, hetgeen de ernst jullie vervolgingsvrees reeds in ernstige mate ondermijnt.

Daarnaast blijkt uit uw verklaringen en de verklaringen van uw nicht I. dat jullie reeds eerder Georgië hadden verlaten. Zo verklaarde u dat u in 2021 naar Kujnia in Vilnius ging en daar 3 maanden werkte (CGVS, p. 12). Op dat moment waren uw problemen al een hele tijd bezig en was onder meer uw auto tot ontploffing gebracht (CGVS, p. 14), was uw dochter een eerste maal ontvoerd (CGVS, p. 14), had u onder meer dreigbrieven gekregen (CGVS, p. 18) en werd u in 2019 gedurende 2 dagen ontvoerd (CGVS, p. 17). Binnen

deze context is het opmerkelijk dat u voor 3 maanden naar Vilnius gaat, geen verzoek om internationale bescherming indiende en terugkeerde naar Georgië. U verklaarde dat u daar geen bescherming zocht, omdat er veel criminelen waren (CGVS, p. 26). Het is echter bijzonder opmerkelijk dat u er eerder voor kiest om terug te keren naar Georgië, dan dat u bescherming zoekt in een Europees land of op dat moment naar een andere Europees land gaat. Deze vaststelling ondermijnt eveneens de ernst van de door u aangehaalde vrees. Bovendien verklaarde uw nicht I. dat zij 3 à 4 jaar gelden eveneens naar Duitsland ging voor 3 maanden. Zij keerde terug om bij u te zijn, omdat u wat mentale problemen had, angstig was en nergens alleen kon verblijven (CGVS I., p. 8). Het feit dat uw nicht eveneens terugkeerde naar Georgië, ondermijnt verder de ernst van jullie vrees voor vervolging.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen reeds bij voorbaat in ernstige mate jullie vrees voor vervolging in Georgië. Daarnaast slaagt u er niet in om geloofwaardige verklaringen af te leggen met betrekking tot de rechtstreekse aanleiding voor uw vertrek.

In eerste instantie verklaarde u dat u in november 2022 werd opgebeld door K. B., een procureur uit Georgië. Zij wilde de zaak van uw overleden echtgenoot N. herzien, om zo de voormalige regering aan te klagen. U weigerde dit echter en verklaarde dat u zelf zou kiezen wanneer u klacht zou indienen in Straatsburg. Na het gesprek kwam er echter iemand naar uw huis en toen u de deur open deed, knep die persoon hard in uw hand. Hij zei dat u – indien u een rustig leven wilde leiden – alle documenten met betrekking tot uw overleden man aan hem moest geven (CGVS, p. 14). Later verklaarde u dan weer dat u in november 2022 werd benaderd bij u thuis door 2 criminelen die u op een vriendelijke manier aanspraken. Zij knepen wel in uw hand, waardoor u zich bezeerde. Zij gaven u op dat moment een deadline om het geld – dat u had verbrand na de arrestatie van uw echtgenoot (CGVS, p. 15) – terug te geven of te vertellen wat er mee gebeurde. Indien u dat niet deed, zouden zij uw dochter iets aandoen (CGVS, p. 17). Verder gebeurde er volgens u niets in november 2022 (CGVS, p. 24). Bovendien verklaarde u eveneens dat u pas op 01/03/2023 – op dat moment was u al in België – voor het eerst werd gecontacteerd door K. B. (CGVS, p. 23-24). Dit staat haaks op uw eerdere verklaringen, waarbij u verklaarde dat dit de rechtstreekse aanleiding was voor uw vertrek. Het feit dat u twee geheel verschillende versies geeft voor de rechtstreekse aanleiding van uw vertrek en de reden waarom u uw hand bezeerde in november 2022, ondermijnt in sterke mate de geloofwaardigheid van uw problemen. Er kan immers verwacht worden dat u eenduidige verklaringen kan afleggen over de rechtstreekse aanleiding van uw vertrek. Toen u hierop werd gewezen, verwees u naar het feit dat u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud niet alle waarheden vertelde (CGVS, p. 24), hetgeen vanzelfsprekend geen afdoende verklaring is. U was op dat moment reeds meermaals gewezen op de vertrouwelijkheid van het persoonlijk onderhoud en het belang om informatie te delen (cfr infra). Bijgevolg ondermijnt dit in sterke mate de geloofwaardigheid van uw problemen.

Met betrekking tot de door u en I. aangehaalde problemen met het criminele milieu, dient het volgende opgemerkt te worden.

Vooreerst legden u en uw nicht I. volatiele verklaringen af over wat jullie al dan niet wisten over de criminele activiteiten van uw man. Bij de DVZ verklaarde u dat de criminelen u vervolgden en vroegen om te zwijgen over wat u wist (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Uw nicht I. verklaarde dat uw man een crimineel was en dat zij veel informatie had over hun activiteiten (Vragenlijst CGVS I., vraag 5). Op het CGVS bleek in eerste instantie dat u en uw nicht I. nauwelijks tot geen informatie hadden over de criminele activiteiten van uw echtgenoot en zijn criminele netwerk. U verklaarde aanvankelijk dat u enkel wist dat uw man behoorde tot “de dieven binnen de wet”, maar dat u geen idee had waar hij zich mee bezighield (CGVS, p. 9). Bovendien verklaarde u dat de mentaliteit anders is en dat zij thuis niet spraken over wat zij deden (CGVS, p. 10). Toen u gevraagd werd naar de concrete informatie die u had over de criminele activiteiten van uw man, vroeg u aanvankelijk of u daar niet op mocht antwoorden. Nadat u werd gewezen op de vertrouwelijkheid van het persoonlijk onderhoud en het belang van het delen van de informatie, verklaarde u echter opnieuw dat hij daar nooit over sprak en dat u echt geen informatie had over wat hij deed (CGVS, p. 10). Daarnaast verklaarde u dat u nooit in contact kwam met andere criminelen (CGVS, p. 10). Verder verklaarde u eveneens dat ze binnen het criminele milieu eigen regels hebben, waaronder dat vrouwen geen criminele activiteiten mogen uitvoeren en niet in aanraking mogen komen met hun criminele activiteiten (CGVS, p. 10). Tot slot verklaarde u dat uw man nooit vertelde wat hij deed en dat u geen vragen stelde waar hij mij bezig was (CGVS, p. 10). Uw nicht I. verklaarde in eerste instantie dat zij opmerkte waar zij mee bezig waren, maar dat uw man thuis nooit sprak over wat zij concreet deden of wat er binnen de organisatie gebeurde (CGVS I., p. 6). Gevraagd naar de concrete informatie die zij had, antwoordde uw nicht I. dat uw man nooit tegen de vrouwen zei wat hij deed, maar dat ze wel wist wat hij deed (CGVS I., p. 6). Uw nicht I. gaf eveneens aan niet te willen spreken over de concrete activiteiten van uw man. Nadat zij tot tweemaal toe was gewezen op de vertrouwelijkheid van het interview en het belang van het delen van informatie, verklaarde zij dat zij telefonische gesprekken had gehoord (CGVS I., p. 7). Uiteindelijk bleek dat zij enkel had gehoord dat uw man aan een andere crimineel advies had gegeven om onder te duiken in Oekraïne (CGVS, p. 7-8). Verder had zij geen concrete informatie over de activiteiten van uw man (CGVS, p. 8). Uit dit alles blijkt duidelijk dat u en uw

nicht I. nauwelijks tot geen informatie had over de criminele activiteiten van uw man, hetgeen niet in overeenstemming te brengen is met jullie DVZ-verklaringen. Tot slot dient opgemerkt te worden dat het hoe dan ook niet overtuigend is dat de criminelen jullie enerzijds onder druk zouden zetten om te zwijgen, maar jullie anderzijds verklaarden dat vrouwen niet op de hoogte waren van de criminele activiteiten. Bijgevolg ondermijnt dit in sterke mate de geloofwaardigheid van jullie problemen.

Na de middagpauze op het CGVS, verklaarden u en uw nicht I. dan plots dat jullie weldegelijk over informatie beschikten en dat jullie het niet eerder meedeelden, omdat jullie schrik hadden dat de informatie zou worden gelekt (CGVS, p. 14-15 & CGVS I., p. 10). Uiteindelijk vertelde u over het geld dat u had verbrand na de arrestatie van uw echtgenoot en over de moord op de zoon van generaal L. Ma...i waarvan u getuige was (CGVS, p. 14-15). Daarnaast vertelde uw nicht I. dan ook over het geld dat u had verbrand (CGVS I., p. 10). Nadat u werd gevraagd waarom u die informatie – toen gevraagd werd naar de activiteiten van uw man – niet eerder meedeelde, verklaarde u dat u heel bang was en schrik had dat iemand het verslag zou lezen (CGVS, p. 15). Uw nicht I. verklaarde eveneens dat ze bang was dat de informatie zou uitlekken (CGVS I., p. 11). Dit is echter geen afdoende verklaring. Er kan verwacht worden dat u en uw nicht I. eerder melding maakten van wat jullie precies wisten over de activiteiten van uw echtgenoot. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werden jullie immers gewezen op de vertrouwelijkheid van het persoonlijk onderhoud en op jullie medewerkingsplicht (CGVS, p. 2 & CGVS I., p. 2). Bovendien werd u – toen werd ingegaan op de activiteiten van uw man – nogmaals gewezen op de vertrouwelijkheid en het belang van het delen van informatie (CGVS, p. 10). Uw nicht I. werd hier zelfs tot tweemaal toe op gewezen (CGVS I., p. 7). Er kan verwacht worden dat jullie de Belgische asielinstanties in vertrouwen nemen en de nodige informatie geven op het moment dat jullie daar naar werd gevraagd. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u opnieuw dat u bang was. Later verklaarde u dan weer dat u niet wist waarom u niet onmiddellijk de volledige waarheid vertelde (CGVS, p. 22). Uw nicht I. verklaarde eveneens dat zij de informatie over de criminele activiteiten niet eerder deelde, omdat ze schrik had dat de informatie zou uitlekken (CGVS I., p. 11). Dit zijn geen afdoende verklaringen. Rekening houdend met jullie medewerkingsplicht, het feit dat jullie meermaals werden gewezen op de vertrouwelijkheid en het belang om informatie te delen en van een verzoeker om internationale bescherming verondersteld wordt dat hij of zij de Belgische asielinstanties in vertrouwen neemt en de nodige informatie geeft, kan verwacht worden dat jullie de informatie over de activiteiten van uw man deelden op het moment dat er naar werd gevraagd. Het feit dat jullie dit niet deden ondermijnt in sterke mate de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde problemen met het criminele milieu.

Vervolgens werd een grote ommissie vastgesteld tussen uw DVZ- en CGVS-verklaringen. Bij de DVZ verklaarde u dat u door de criminelen werd vervolgd en gevraagd om te zwijgen over wat u wist (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Uit uw CGVS verklaringen blijkt echter dat zij u hoofdzakelijk bedreigden, omdat u geld had verbrand uit hun gemeenschappelijk fonds. Zij dwongen u om informatie te geven over wat er met het geld gebeurde en zij wilden het geld terug (CGVS, p. 15). In het kader hiervan werd onder meer uw voordeur beklad met bloed (CGVS, p. 17), werden uw autobanden kapotgemaakt (CGVS, p. 17), werd u gedurende 2 dagen ontvoerd (CGVS, p. 17) en kreeg u dreigbrieven (CGVS, p. 17-18). Het feit dat u werd bedreigd omdat u geld had verbrand van de criminele organisatie waarvan uw man deel uitmaakte, is echter iets anders dan louter vervolgd worden omdat u diende te zwijgen over de informatie die u had. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u dat u daar inderdaad niets over vertelde bij de DVZ. U verwees opnieuw naar het feit dat u heel bang was en dat u nog altijd twijfelde of u het op CGVS wel had moeten vertellen (CGVS, p. 23). Dit is geen afdoende verklaring. Indien u werkelijk vreest voor uw leven in uw land van herkomst en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag van u worden verwacht dat u van meet af aan alle elementen ter ondersteuning van uw asielrelaas op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die deel uitmaken van de kern van uw vertrek of vlucht uit uw land van herkomst. Het feit dat u nagelaten heeft dit te doen, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder werden een aantal tegenstrijdigheden vastgesteld doorheen uw verklaringen en die van uw nicht I. Om te beginnen verklaarde u eerst ondubbelzinnig dat zij nooit persoonlijk werd benaderd door iemand van de criminele autoriteiten (CGVS. 19). I. verklaarde echter dat zij meermaals telefonisch werd bedreigd door de criminelen in verband met het geld (CGVS I., p. 11). Bovendien verklaarde zij ondubbelzinnig dat u op de hoogte was van het feit dat zij telefonisch werd bedreigd (CGVS I., p. 11). Het is dan ook bijzonder opmerkelijk dat u verklaarde dat zij nooit persoonlijk werd benaderd door de criminelen. Toen uw nicht I. hierop werd gewezen, verklaarde zij nogmaals dat zij haar contacteerden als ze u niet konden vinden (CGVS I., p. 14). Het louter herhalen van haar verklaringen, heft deze tegenstrijdigheid geenszins op. Daarnaast legden jullie ook tegenstrijdige verklaringen af in verband met uw ontvoering. U verklaarde immers dat u vanuit Batoemi werd ontvoerd en voor 2 dagen werd meegenomen. Daar zeiden ze u dat ze uw dochter iets zouden aandoen als u niet zou zwijgen (CGVS, p. 17). Uw nicht I. verklaarde echter dat u – tot zover zij wist – niet werd ontvoerd. Ze verklaarde wel dat ze vermoedde dat er iets was, maar dat u haar niet alles vertelde (CGVS I., p. 13). Nochtans verklaarde u dat u haar hiervan op de hoogte bracht (CGVS, p. 17). Toen I. hierop werd gewezen, verklaarde zij dat zij wist dat u werd meegenomen door een jonge man vanuit Batoumi naar de grens, maar dat zij hierover verder geen informatie had (CGVS I., p. 13). Daarna verklaarde zij dan weer

dat u het misschien had verteld, maar dat het niet klopt (CGVS I., p. 13). Onmiddellijk daarna verklaarde ze dan weer dat zij toen veel problemen had met haar ex-man en dat zij niet veel wist over dit incident (CGVS, p. 13). Uw nicht I. slaagt er niet in om eenduidige verklaringen af te leggen. Bovendien verklaarde zij dat dit gebeurde in de periode dat zij veel problemen had met haar ex-man, hetgeen betekent dat dit moet gebeurd zijn voor 2010-2011. Zij verklaarde immers dat zij sinds 2010-2011 geen contact meer had met haar ex-man en dat ze sindsdien geen persoonlijke problemen meer had (CGVS I., p. 6; 13). U verklaarde echter dat dit incident plaatsvond in 2019 (CGVS, p. 17), hetgeen niet in overeenstemming te brengen is met de verklaringen van uw nicht. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde ontvoering. Tot slot legden jullie tegenstrijdige verklaringen af over het feit of er al dan niet een eis werd gesteld door de criminelen met betrekking tot het geld. Uit uw verklaringen blijkt dat de criminelen – toen zij in november 2022 langskwamen bij u thuis – u tot eind 2023 de tijd gaven om het geld terug te geven of te vertellen waar het was (CGVS, p. 16-17). I. verklaarde op haar beurt dat de criminelen het geld terug willen, maar dat zij – tot zover zij weet – geen deadline hebben gegeven (CGVS I., p. 14). Er kan verwacht worden dat jullie eenduidige verklaringen afleggen met betrekking tot een dergelijk essentieel element van jullie vluchtrelaas. Zeker aangezien u verklaarde dat u dacht dat I. op de hoogte was (CGVS, p.23). Bovenstaande tegenstrijdigheden ondermijnen in sterke mate de geloofwaardigheid van jullie vluchtrelaas.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er een aantal onlogische elementen werden vastgesteld. Om te beginnen verklaarde u dat de criminelen in november 2022 u tot eind 2023 de tijd gaven om het geld te geven of te vertellen waar het is, anders zouden zij iets doen met uw dochter (CGVS, p. 17). U verklaarde dat u voor november 2022 nog geen deadline had gekregen om het geld te geven (CGVS, p. 18). Het is echter bijzonder opmerkelijk dat de criminelen u niet eerder zo een deadline gaven. Uit uw verklaringen blijkt immers dat zij al sinds 2010 naar het geld vragen en dat u sindsdien onder meer dreigbrieven kreeg en ontvoerd werd (CGVS, p. 17-18; 22). Binnen die context is het weinig logisch dat ze zouden wachten tot november 2022 – hetgeen 12 jaar later is – om u een deadline te geven. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u dat u het niet wist hoe dat kwam (CGVS, p. 22). Vervolgens verklaarde u dat ze nu zeker weten dat u meer weet over het geld. U verklaarde dat u aanvankelijk tegen hen had verteld dat iemand het geld was komen halen en dat ze zich daar eerst over hebben geïnformeerd. Volgens u hadden ze tijd nodig om te weten dat niemand het kwam halen en zijn ze zeker nu zeker dat u meer weet (CGVS, p. 22). Het is echter weinig overtuigend dat de criminelen zo veel tijd nodig zouden hebben om te weten te komen dat niemand het geld kwam ophalen en u niet sneller een deadline zouden geven. Bijgevolg ondermijnt dit de geloofwaardigheid van uw problemen. Daarnaast is het weinig logisch dat u Georgië verliet zonder uw dochter S. of dat zij niet sneller na u naar België kwam. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u tot eind 2023 de tijd kreeg om het geld te geven, anders dreigden de criminelen er mee dat ze uw dochter iets aan gingen doen (CGVS, p. 16-17). U verklaarde dat u wilde dat uw dochter kwam en dat u heel bang was. U wilde dat ze veilig was en u wilde haar niet achterlaten (CGVS, p. 18). Op het moment van het persoonlijk onderhoud – hetgeen plaatsvond op 13/10/2023 – verklaarde u echter dat uw dochter nog in Tbilisi verbleef (CGVS, p. 8). Om te beginnen verklaarde u dat u uw dochter niet kon meenemen, dat zij nog studeerde en dat u haar niet wilde laten stoppen met haar studies (CGVS, p. 18; 25). Het is echter bijzonder opvallend dat u – ondanks de bedreigingen tegenover uw dochter – haar studies wilde laten afronden. Dit ondermijnt de ernst van uw vrees en de bedreigingen in hoofdte van uw dochter. Op de vraag waarom u uw dochter niet meenam – zeker aangezien zij op de hoogte was van uw vertrek (CGVS, p. 13) – antwoordde u dat u in België nog geen zekerheid hebt en dat u haar niet meenam, omdat u niet wist wat hier zou gebeuren (CGVS, p. 25). Bovendien verklaarde u dat u haar voor het aflopen van de deadline naar een veilig plek dient te brengen (CGVS, p. 25). Toen u werd gewezen op het feit dat het reeds oktober 2023 was, verklaarde u dat u niet zeker wist of het voor uw dochter veilig was in België en dat u zich eerste wilde informeren over de aanwezigheid van criminele autoriteiten in België (CGVS, p. 25). Er dient opgemerkt te worden dat u verklaarde dat u – op het moment dat I. aankam in België op 28/03/2023 – reeds wist dat België veilig was. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom u uw dochter niet sneller naar België liet komen. Tot slot verklaarde u dat u het moeilijk vond om een verblijfplaats te vinden en dat u uw dochter niet wilde meenemen in zo omstandigheden. U wilde eerst zekerheid en dan zou u uw dochter meenemen (CGVS, p. 25). Het is echter bijzonder opmerkelijk dat u er voor kiest om uw dochter – gezien de bedreigingen – in Georgië te laten en haar niet mee te nemen naar België of sneller te laten komen. Deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde problemen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan door het CGVS geen geloof worden gehecht aan de problemen die u en uw nicht I. hadden met het criminele milieu. Verder dient met betrekking tot jullie problemen met de Georgische autoriteiten het volgende opgemerkt te worden.

Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over wat de huidige overheid precies eiste met betrekking tot de zaak die u hebt aangespannen tegen A. Mu. bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. In eerste instantie verklaarde u dat de zaak op dit moment is stopgezet, maar dat de overheid die wil hervatten. U wilde dat echter persoonlijk niet (CGVS, p. 16; 19). Bovendien verklaarde u dat u werd gecontacteerd door K. B., die uw verzoek wilde vernieuwen en een aantal dingen wilde aanpassen, zodat u de huidige regering geen

schade zou berokkenen (CGVS, p. 23). Later verklaarde u echter dat u door een procureur in het gezicht werd geslagen en dat u van hem een document moest ondertekenen, waarmee u het verzoek tegen A. Mu. zou stopzetten (CGVS, p. 19). U verklaarde dat heel wat functionarissen uit de voormalige regering nu actief zijn bij de Georgische Droom en dat zij schrik hebben dat er namen naar boven zouden komen tijdens de zaak tegen A. Mu. Daarom willen zij volgens u niet dat u de zaak hernieuwt (CGVS, p. 19-20). Dit staat echter haaks op uw verklaringen dat de overheid wilde dat u de zaak zou hernieuwen. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u dat zij niet wilden dat u uw oorspronkelijk verzoek indiende, maar dat zij samen met u het verzoek zouden bekijken en de namen eruit halen van personen die ze niet willen schaden (CGVS, p. 24). Dit is echter geen afdoende verklaring, aangezien u ondubbelzinnig bevestigde dat de huidige regering wilde dat u het verzoek niet hernieuwde en verklaarde dat de overheid niets anders wilde (CGVS, p. 20). Indien de overheid daadwerkelijk het verzoek wil herzien, kan verwacht worden dat u dat op dat moment zo zou verklaren. Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over een kernaspect van uw vluchtrelaas, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid ervan. Volledigheidshalve dient ook nog opgemerkt te worden dat u geen bewijs neerlegt met betrekking tot de zaak die u hebt aangespannen tegen A. Mu. U verklaarde dat het bewijs bij uw advocaat in Georgië ligt en dat u het zou bezorgen aan het CGVS tegen 23/10/2023. Tot op heden ontving het CGVS echter geen bewijzen die uw verzoek tegen A. Mu. staven. Bijgevolg blijft het een louter blote bewering dat u een dergelijke procedure bent gestart. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat – met betrekking tot uw verklaringen dat de overheid informatie wilde verkrijgen over de activiteiten van uw echtgenoot en het criminele milieu (CGVS, p. 9; 19) – het weinig logisch is dat overheid na al die jaren nog zou blijven vragen naar informatie omtrent de criminele activiteiten van uw echtgenoot. Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt immers dat u over weinig informatie beschikte. Bovendien dient hierbij benadrukt te worden dat u al die jaren in Georgië verbleef, hetgeen de ernst van deze problemen ondermijnt. Tot slot legde u inconsistente verklaringen af over het moment waarop u contact had met de procureur K. B., zoals hierboven reeds werd aangehaald. Dat u niet eens eenduidig kunt weergeven of u al dan niet voor uw vertrek naar België of pas later werd gecontacteerd in verband met die rechtszaak - zonder aannemelijke verklaring hiervoor - doet opnieuw afbreuk aan uw verklaringen hierover (zie supra).

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan door het CGVS geen geloof worden gehecht aan de problemen die u en uw nicht I. aanhaalden met de huidige Georgische overheid. Tot slot – met betrekking tot jullie problemen met de voormalige overheid en de Nationale Beweging – dient het volgende opgemerkt te worden.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u op het CGVS verklaarde dat jullie door de Nationale Beweging onder druk worden gezet om te zwijgen over de gebeurtenissen met betrekking tot uw overleden echtgenoot (CGVS, p. 13). Uw nicht I. verklaarde eveneens dat zij jullie vragen om te zwijgen en dat zij jullie – als ze terug aan de macht komen – zullen belonen (CGVS I., p. 16). Er dient echter opgemerkt te worden dat noch u, noch uw nicht I. hiervan melding maken bij de DVZ. Bijgevolg ondermijnt dit reeds bij voorbaat de geloofwaardigheid van deze problemen. Daarnaast verklaarde u dat de voormalige overheid in 2009 in uw huis was binnen gevallen om de documenten te stelen, dat uw dochter in 2007 werd ontvoerd en dat uw auto in brand werd gestoken (CGVS, p. 3-4; 25). Deze gebeurtenissen dateren echter allemaal van voor de machtswissel in 2012 en in de periode dat de rechtszaak omtrent uw echtgenoot lopende was. Bovendien is de rechtszaak afgelopen en werd de toenmalige regering veroordeeld door het Europees Hof van de Rechten van de Mens. Bijgevolg kan er niet worden ingezien dat u hierdoor nog problemen zou ondervinden. Het is bovendien opmerkelijk dat zij u zouden vragen om te zwijgen, aangezien het arrest – en bijgevolg de informatie – publiekelijk beschikbaar is (zie administratief dossier, groene map). Volledigheidshalve dient ook nog opgemerkt te worden dat u geen enkel bewijs neerlegt van de problemen die u had in de periode dat de rechtszaak omtrent uw echtgenoot bezig was. Nochtans verklaarde u dat er een documentaire was uit 2007 waarin een leerkracht sprak over de ontvoering van uw dochter (CGVS, p. 4). Het CGVS heeft echter tot op heden nog geen bewijs van die aard ontvangen. Tot slot dient vastgesteld te worden dat uw problemen waren begonnen in 2007 en dat u toch nog tot december 2022 in Georgië verbleef, hetgeen de ernst van uw vrees in sterke mate ondermijnt.

Volledigheidshalve – met betrekking tot uw verklaringen dat u geen werk vond (CGVS, p. 7) – dien het volgende opgemerkt te worden. Uit uw verklaringen blijkt dat u na uw verhuis naar Tbilisi in 2018 – 2019 nauwelijks pogingen hebt ondernomen om werk te vinden. U verklaarde dat u naar het esthetiek centrum van M. K. ging en werk zocht, maar dat u het niet lukte (CGVS, p. 7). In 2020 vond u werk bij M. S., een nieuw ziekenhuis in Tbilisi. Maar na een dag werd u ontslagen (CGVS, p. 7). U ondernam echter verder geen andere pogingen om werk te vinden en zocht bijvoorbeeld ook geen werk in een andere sector (CGVS, p. 7-8). Volgens u had dit geen zin, omdat u langs alle kanten werd onderdrukt (CGVS, p. 8). Het is weinig ernstig te noemen dat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming beroept op moeilijkheden om werk te vinden, als u na 2018-2019 nauwelijks 2 pogingen ondernam om werk te vinden. Er kan verwacht worden dat u verdere pogingen onderneemt om werk te vinden. Bovendien blijkt dat u weldegelijk in staat was om te werken na het overlijden van uw man. U verklaarde immers dat u in 2018 of 2019 – voor uw

vertrek naar Tbilisi - gedurende 8 maanden als zelfstandige een winkel uitbaatte in Tsjochara (CGVS, p. 7).

Uw documenten kunnen geen ander licht werpen op de bovenstaande beoordeling. De originele Georgische identiteitskaarten van u en I. bevestigen louter jullie identiteit, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken. Verder bevestigt het kopie van de overlijdensakte van uw echtgenoot N. zijn overlijden. Het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens bevestigt de rechtszaak omtrent het overlijden van uw man, hetgeen door het CGVS eveneens niet in twijfel wordt getrokken.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster, luidt als volgt:

"(...)"

A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten, van Georgische origine te zijn en een orthodox christen te zijn. U bent geboren op 19/02/1976 in Tbilisi en u verbleef afwisselend in Tbilisi, Batoemi en Tsjochara. Nadat u uw middelbare studies afrondde, hebt u nog opleidingen gevolgd als schoonheidsspecialist. U werkte tot aan uw vertrek als schoonheidsspecialist. Ongeveer 3 à 4 jaar geleden ging u voor 3 maanden naar Duitsland om te werken. U was gehuwd met A. Maz...i, met wie u een zoon en dochter hebt, namelijk J. Maz...i en T. Maz...i.

Uw ex-man A. werkte voor de politie en u had veel problemen met hem omwille van de man van uw nicht D. S. (O.V. X.XXX.XXX, CG XX/XXXXXX), genaamd N. Ma...e. Hij maakte deel uit van het criminele milieu en uw ex-man wilde informatie over hem hebben. Zo heeft hij u op een bepaald moment – in het bijzijn van andere agenten – aangevallen en geslagen, waardoor u naar het ziekenhuis moest. In 2010 of 2011 ging uw ex-man met jullie kinderen naar Frankrijk. Hij keerde na enkele jaren terug, maar jullie kinderen bleven in Frankrijk. Sinds zijn vertrek naar Frankrijk hebt u geen contact meer gehad met uw ex-man en had u geen problemen meer met hem.

Op 13/03/2006 vernam u via het nieuws dat N. was gearresteerd door de Georgische autoriteiten. U ging naar D. en bij haar thuis vernam u dat zij in het bezit was van een grote som geld die bedoeld was voor een algemeen fonds van de criminele groepering van N. Uiteindelijk moest u vertrekken en u vernam dat zij het geld had verbrand. U merkte bovendien dat D. getuige was van iets, maar dat ze u niet alles wilt vertellen. N. kreeg in de gevangenis niet de nodige medische zorgen en hij en D. dienden in 2007 een klacht in bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg. In die periode werd de dochter van D. ontvoerd en werd haar auto in brand gestoken. Uiteindelijk stierf N. in 2009 in gevangenschap, maar de rechtszaak ging verder. Kort na zijn overlijden vond er een inval plaats van de speciale eenheden van de overheid en zij namen diverse documenten – die bedoeld waren voor de rechtszaak – mee. Uiteindelijk kreeg uw nicht D. echter gelijk en werd de Georgische overheid veroordeeld door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Sinds de arrestatie van N. werden u en D. bedreigd door de criminelen. Zo werd u meerdere keren gebeld en bedreigd. Ze zeiden dat – als jullie het geld niet zouden teruggeven – er iets ergs zou gebeuren. Daarnaast stuurden de criminelen bijvoorbeeld ook straatjongens om jullie bang te maken of gooiden zij 's nachts stenen naar uw ramen om u bang te maken. Daarnaast werden jullie ook onder druk gezet door de huidige autoriteiten. Zij willen informatie verzamelen over het criminele milieu en hierdoor achtervolgden zij jullie en zetten zij jullie onder druk. Bovendien willen zij ook informatie verzamelen om de voormalige regering te kunnen aanklagen en zo meer stemmen te halen bij de komende verkiezingen. Tot slot werden jullie ook onder druk gezet door de partij de Nationale Beweging, die niet wilden dat jullie informatie gaven. Als gevolg van deze problemen verliet D. in december 2022 Georgië, maar zij bracht u hiervan niet op de hoogte. De dochter van D., S., vertelde u dat haar moeder was vertrokken, maar u dacht dat zij een grap maakte. Daarna sprak u met D. – op dat moment was zij al in België – en zij vertelde dat zij het land had verlaten en dat ze

zich niet goed voelde. Toen D. reeds in België was, werd u gecontacteerd door de overheid in verband met een zaak die jullie zouden aanspannen bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Uiteindelijk verliet u Georgië op 28/03/2023 en u reisde via Turkije naar België, waar u diezelfde dag aankwam. Jullie dienden op 20/07/2023 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Jullie besloten dan pas een verzoek in te dienen, omdat jullie eerst een verblijfplaats wilden regelen en zeker wilden zijn dat hier geen criminelen woonden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich beroept op dezelfde asielmotieven als uw nicht D. S. (O.V. X.XXX.XXX, CG XX/XXXXX) (CGVS, p. 10). In het dossier van uw nicht werd een weigeringsbeslissing genomen, waardoor ook in uw hoofde geen vervolgingsvrees of risico op ernstige schade kan worden vastgesteld op deze basis. De beslissing van uw nicht luidt als volgt:

[...]

Met betrekking tot de problemen die u had met uw ex-man, dient opgemerkt te worden dat u verklaarde dat hij in 2010 of 2011 naar Frankrijk ging met jullie kinderen en dat u sindsdien geen contact meer hebt gehad met hem (CGVS, p. 5-6). Bovendien bevestigde u dat u sindsdien persoonlijk geen problemen meer hebt gehad met hem (CGVS, p. 14). U slaagt er niet in om een actuele en gegronde vrees zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie vanwege uw ex-man aannemelijk te maken, noch slaagt u er in om aannemelijk te maken dat u een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel, beroepen verzoeksters zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48, 48/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van "de algemene rechtsmiddelen van behoorlijk bestuur waaronder meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel" en van het proportionaliteitsbeginsel. Daarnaast voeren verzoeksters een manifeste appreciatiefout aan.

Verzoeksters geven een algemene beschouwing inzake georganiseerde misdaad, criminele economie en criminele organisaties in Europa. Nadat zij ingegaan zijn op de *omerta* en geheimhoudingsplicht die in deze context vaak bestaat, betogen zij dat dit milieu en de daar bijhorende activiteiten geen onderwerpen zijn die in deze context in het gezin of in het openbaar besproken worden, zoals zij zelf ook verklaarden. Dit verklaart volgens hen hun onvermogen om op uitgebreide wijze verklaringen af te leggen over de echtgenoot van eerste verzoekster.

Verder stellen verzoeksters dat hun vrees voor hun nationale autoriteiten of de Nationale Beweging niet ongegrond is. Zij menen dat hun verklaringen, dat hun nationale autoriteiten, het openbaar ministerie en de Nationale Beweging contact met hen hadden opgenomen, geloofwaardig zijn.

Tot slot zijn verzoeksters van oordeel dat de overwegingen van de bestreden beslissingen, inzake het feit dat hun verzoeken om internationale bescherming laatijdig zijn en het feit dat zij naar Litouwen en Duitsland zijn gegaan zonder internationale bescherming aldaar aan te vragen, gegrond zijn, doch dat deze niet volstaan om uit te sluiten dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoeksters de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofdrde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Stukken

Verzoeksters voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoeksters daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollge dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoeksters in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeksters al dan niet voldoen aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“midde”* wordt begrepen *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Verzoeksters preciseren niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Verzoeksters geven evenmin aan op welk *“algemeen rechtsmiddel”* (lees: beginsel) zij doelen waar zij zich, benevens het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, beroepen op *“de algemene rechtsmiddelen van behoorlijk bestuur”*. Ook preciseren zij niet waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt ook deze schending niet op dienstige wijze uiteengezet.

2.3.5. In de mate dat verzoeksters aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, stelt de Raad vast dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan

internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.6. De schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM, kan enkel dienstig worden aangevoerd wanneer de rechten vermeld in voornoemd artikel daadwerkelijk geschonden dreigen te worden. Onderhavige beslissingen houden enkel in dat aan verzoeksters de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd en houden geen schending in van genoemd artikel. De Raad wijst er te dezen op dat de bestreden beslissingen er op geen enkele wijze toe strekken een inmenging in verzoeksters' gezinsleven uit te maken, laat staan dat deze inmenging ongeoorloofd of disproportioneel zou zijn. De bestreden beslissingen strekken er immers op geen enkele wijze toe het gezinsleven van verzoeksters te verhinderen of te bemoeilijken. Evenmin hebben de bestreden beslissingen tot gevolg dat verzoeksters feitelijk gescheiden worden van hun familie. Het is pas op het ogenblik dat aan verzoeksters daadwerkelijk een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt. De schending van artikel 8 van het EVRM wordt in het kader van onderhavige procedure dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.3.7. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekster, wordt in dit verband op goede gronden als volgt overwogen:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bij de DVZ verklaarde u dat u veel last hebt van stress omwille van de problemen die u had en dat u hartproblemen hebt (Vragenlijst DVZ, punt 29). Op het CGVS verklaarde u echter dat het goed ging met u en dat u geen problemen had (CGVS, p. 2). Er werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud meegedeeld dat u het op tijd moest aangeven als er iets was (CGVS, p. 2). Uit de analyse van het gehoorverslag blijkt dat uw medische en psychologische toestand geen invloed had op het verloop van het persoonlijk onderhoud. U maakte zelf op geen enkel moment gewag van eventuele problemen. Bovendien verklaarde u op het einde van het persoonlijk onderhoud dat het gehoor goed verlopen was (CGVS, p. 27). Vervolgens dient gewezen te worden op het feit dat u bij de DVZ verklaarde dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure zouden kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, 29.08.2023). Tot slot legt u geen documenten neer ter staving van uw medische en psychologische toestand. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen"

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster, wordt in dit verband terdege als volgt gemotiveerd:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen"

Verzoeksters laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Verzoeksters vrezen bij terugkeer naar hun land van herkomst, Georgië, vervolgd te worden. Zo uitten zij beiden een vrees ten aanzien van de criminele autoriteiten waarvan de overleden man van eerste

verzoekster deel uitmaakte, ten aanzien van de huidige Georgische overheid die het overlijden van de man van eerste verzoekster gebruikt voor haar politieke doeleinden en informatie wil verkrijgen over zijn criminele milieu en ten aanzien van de voormalige overheid, namelijk de Nationale Beweging. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoeksters.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoeksters niet aannemelijk gemaakt dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals vastgesteld in het Verdrag van Genève, hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, lopen.

Vooreerst (i) kunnen er ernstige vragen gesteld worden bij het verdrag van verzoeksters na hun vertrek uit Georgië. Zo (a) dienden zij bijzonder laattijdig hun verzoeken om internationale bescherming in. Bovendien (b) blijkt uit hun verklaringen dat zij reeds eerder Georgië verlieten zonder verzoeken om internationale bescherming in te dienen.

Daarnaast (ii) slagen verzoeksters er niet in geloofwaardige verklaringen af te leggen met betrekking tot de rechtstreekse aanleiding voor hun vertrek.

Verder (iii) kan om meerdere redenen geen geloof gehecht worden aan de problemen die verzoeksters hadden met het criminele milieu. Ten eerste (a) leggen verzoeksters volatiele verklaringen af over wat zij al dan niet weten over de criminele activiteiten van de man van eerste verzoekster. Ten tweede (b) wordt een grote omissie vastgesteld tussen de verklaringen die eerste verzoekster aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal), zijnde dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken niets verklaarde over het feit dat zij hoofdzakelijk bedreigd werden door het crimineel milieu van haar man omdat zij geld had verbrand uit hun gemeenschappelijk fonds. Ten derde (c) zijn de verklaringen die verzoeksters in dit verband aflegden tegenstrijdig op verschillende punten, meer bepaald of tweede verzoekster persoonlijk benaderd werd, over de ontvoering van eerste verzoekster en over of er al dan niet een eis werd gesteld door de criminelen met betrekking tot het geld. Tot slot (d) wijst de commissaris-generaal op een aantal onlogische elementen, meer bepaald op het gegeven dat het criminele milieu eerste verzoekster pas in november 2022 een *deadline* gaf om het geld terug te geven en het gegeven dat verzoeksters Georgië verlieten zonder de dochter van eerste verzoekster of dat zij niet sneller na hun vertrek naar België kwam.

Voorts (iv) kan, om meerdere redenen, ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die verzoeksters hadden met de huidige Georgische overheid. Vooreerst (a) leggen verzoeksters tegenstrijdige verklaringen af over wat de huidige overheid precies eiste met betrekking tot de zaak die eerste verzoekster tegen A. Mu. heeft aangespannen bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Tevens (b) leggen verzoeksters geen bewijs neer betreffende deze zaak. Verder (c) zijn verzoeksters' verklaringen, dat de overheid informatie wilde verkrijgen over de activiteiten van de echtgenoot van eerste verzoekster en het crimineel milieu, niet logisch. Daarbij komt nog (d) dat verzoeksters ondanks deze problemen nog jaren in Georgië verbleven. Tot slot (e) legt eerste verzoekster inconsistente verklaringen af over het moment waarop zij contact had met de procureur K. B.

Ook (v) zijn verzoeksters' verklaringen met betrekking tot hun problemen met de voormalige overheid en de Nationale Beweging, omwille van verschillende redenen, niet geloofwaardig. Zo (a) maken verzoeksters bij de Dienst Vreemdelingenzaken geenszins melding van het feit dat zij door de Nationale Beweging onder druk worden gezet om te zwijgen over de gebeurtenissen met betrekking tot eerste verzoeksters overleden echtgenoot, zoals zij bij het commissariaat-generaal verklaarden. Bovendien (b) kan niet ingezien worden dat zij hierdoor nog problemen zouden kennen, gelet op het feit dat de aangehaalde problemen dateren van voor de machtswissel in 2012 en in de periode dat de rechtszaak omtrent eerste verzoeksters echtgenoot lopende was. Deze rechtszaak is afgesloten en de toenmalige regering werd veroordeeld door het EHRM. In dit verband merkt de commissaris-generaal op dat het opmerkelijk is dat de Nationale Beweging verzoeksters zou vragen om te zwijgen, aangezien het arrest – en bijgevolg de informatie – publiek beschikbaar is. Tevens (c) leggen verzoeksters geen bewijs neer van de problemen die zij zouden gekend hebben gedurende de periode van de betreffende rechtszaak. Tot slot (d) begonnen deze problemen in 2007 en bleven verzoeksters nog tot 2022 of 2023 in Georgië.

Bovendien (vi) merkt de commissaris-generaal volledigheidshalve op dat, waar eerste verzoekster beweert geen werk meer te vinden in Georgië, zij nauwelijks pogingen ondernam om werk te vinden en uit haar verklaringen blijkt dat zij wel degelijk in staat was om te werken.

Ten slotte (vii) kunnen de door verzoeksters neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissingen vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekster wordt, wat specifiek de situatie van tweede verzoekster betreft, bovendien vastgesteld dat zij er niet in slaagt een actuele en gegronde vrees ten aanzien van haar ex-man aannemelijk te maken.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal de verzoeken om internationale bescherming van verzoeksters op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissingen baseert. Te dezen ondernemen verzoeksters in het voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeksters toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en algemene beschouwingen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, blijven verzoeksters daartoe echter in gebreke.

2.3.8.2. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeksters niet aannemelijk maken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.8.3. Waar verzoeksters in het verzoekschrift stellen dat de overwegingen van de bestreden beslissingen, inzake het feit dat hun verzoeken om internationale bescherming laattijdig zijn en het feit dat zij naar Litouwen en Duitsland zijn gegaan zonder internationale bescherming aldaar aan te vragen, gegrond zijn, doch dat deze niet volstaan om uit te sluiten dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben, stelt de Raad vast dat zij deze pertinente overwegingen van de bestreden beslissingen aldus geenszins betwisten. Verder merkt de Raad op dat rekening moet worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich, aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen maar dit wel is in samenhang met de overige motieven, zoals *in casu* het geval is. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat geen geloof gehecht kan worden aan het gemeenschappelijk voorgehouden asielrelaas.

2.3.8.4. De Raad stelt verder vast dat verzoeksters de overwegingen van de bestreden beslissingen, waarin wordt gesteld dat zij er niet in slagen om geloofwaardige verklaringen af te leggen met betrekking tot de rechtstreekse aanleiding voor hun vertrek, volledig ongemoeid laten zodat deze bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.8.5. Vervolgens wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht op volgende vaststellingen die, naast het voormelde, verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoeksters' vermeende problemen:

“Vooreerst legden u en uw nicht I. volatiele verklaringen af over wat jullie al dan niet wisten over de criminele activiteiten van uw man. Bij de DVZ verklaarde u dat de criminelen u vervolgden en vroegen om te zwijgen over wat u wist (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Uw nicht I. verklaarde dat uw man een crimineel was en dat zij veel informatie had over hun activiteiten (Vragenlijst CGVS I., vraag 5). Op het CGVS bleek in eerste instantie dat u en uw nicht I. nauwelijks tot geen informatie hadden over de criminele activiteiten van uw echtgenoot en zijn criminele netwerk. U verklaarde aanvankelijk dat u enkel wist dat uw man behoorde tot “de dieven binnen de wet”, maar dat u geen idee had waar hij zich mee bezighield (CGVS, p. 9). Bovendien verklaarde u dat de mentaliteit anders is en dat zij thuis niet spraken over wat zij deden (CGVS, p. 10). Toen u gevraagd werd naar de concrete informatie die u had over de criminele activiteiten van uw man, vroeg u aanvankelijk of u daar niet op mocht antwoorden. Nadat u werd gewezen op de vertrouwelijkheid van het persoonlijk onderhoud en het belang van het delen van de informatie, verklaarde u echter opnieuw dat hij daar nooit over sprak en dat u echt geen informatie had over wat hij deed (CGVS, p. 10). Daarnaast verklaarde u dat u nooit in contact kwam met andere criminelen (CGVS, p. 10). Verder verklaarde u eveneens dat ze binnen het criminele milieu eigen regels hebben, waaronder dat vrouwen geen criminele activiteiten mogen uitvoeren en niet in aanraking mogen komen met hun criminele activiteiten (CGVS, p. 10). Tot slot verklaarde u dat uw man nooit vertelde wat hij deed en dat u geen vragen stelde waar hij mij bezig was (CGVS, p. 10). Uw nicht I. verklaarde in eerste instantie dat zij opmerkte waar zij mee bezig waren, maar dat uw man thuis nooit sprak over wat zij concreet deden of wat er binnen de organisatie gebeurde (CGVS I., p. 6). Gevraagd naar de concrete informatie die zij had, antwoordde uw nicht I. dat uw man nooit tegen de vrouwen zei wat hij deed, maar dat ze wel wist wat hij deed (CGVS I., p. 6). Uw nicht I. gaf eveneens aan niet te willen spreken over de concrete activiteiten van uw man. Nadat zij tot tweemaal toe was gewezen op de vertrouwelijkheid van het interview en het belang van het delen van informatie, verklaarde zij dat zij telefonische gesprekken had gehoord (CGVS I., p. 7). Uiteindelijk bleek dat zij enkel had gehoord dat uw man aan een andere crimineel advies had gegeven om onder te duiken in Oekraïne (CGVS, p. 7-8). Verder had zij geen concrete informatie over de activiteiten van uw man (CGVS, p. 8). Uit dit alles blijkt duidelijk dat u en uw nicht I. nauwelijks tot geen informatie had over de criminele activiteiten van uw man, hetgeen niet in overeenstemming te brengen is met jullie DVZ-verklaringen. Tot slot dient opgemerkt te worden dat het hoe

dan ook niet overtuigend is dat de criminelen jullie enerzijds onder druk zouden zetten om te zwijgen, maar jullie anderzijds verklaarden dat vrouwen niet op de hoogte waren van de criminele activiteiten. Bijgevolg ondermijnt dit in sterke mate de geloofwaardigheid van jullie problemen.

Na de middagpauze op het CGVS, verklaarden u en uw nicht I. dan plots dat jullie weldegelijk over informatie beschikten en dat jullie het niet eerder meedeelden, omdat jullie schrik hadden dat de informatie zou worden gelekt (CGVS, p. 14-15 & CGVS I., p. 10). Uiteindelijk vertelde u over het geld dat u had verbrand na de arrestatie van uw echtgenoot en over de moord op de zoon van generaal L. Ma...i waarvan u getuige was (CGVS, p. 14-15). Daarnaast vertelde uw nicht I. dan ook over het geld dat u had verbrand (CGVS I., p. 10). Nadat u werd gevraagd waarom u die informatie – toen gevraagd werd naar de activiteiten van uw man – niet eerder meedeelde, verklaarde u dat u heel bang was en schrik had dat iemand het verslag zou lezen (CGVS, p. 15). Uw nicht I. verklaarde eveneens dat ze bang was dat de informatie zou uitlekken (CGVS I., p. 11). Dit is echter geen afdoende verklaring. Er kan verwacht worden dat u en uw nicht I. eerder melding maakten van wat jullie precies wisten over de activiteiten van uw echtgenoot. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werden jullie immers gewezen op de vertrouwelijkheid van het persoonlijk onderhoud en op jullie medewerkingsplicht (CGVS, p. 2 & CGVS I., p. 2). Bovendien werd u – toen werd ingegaan op de activiteiten van uw man – nogmaals gewezen op de vertrouwelijkheid en het belang van het delen van informatie (CGVS, p. 10). Uw nicht I. werd hier zelfs tot tweemaal toe op gewezen (CGVS I., p. 7). Er kan verwacht worden dat jullie de Belgische asielinstanties in vertrouwen nemen en de nodige informatie geven op het moment dat jullie daar naar werd gevraagd. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u opnieuw dat u bang was. Later verklaarde u dan weer dat u niet wist waarom u niet onmiddellijk de volledige waarheid vertelde (CGVS, p. 22). Uw nicht I. verklaarde eveneens dat zij de informatie over de criminele activiteiten niet eerder deelde, omdat ze schrik had dat de informatie zou uitlekken (CGVS I., p. 11). Dit zijn geen afdoende verklaringen. Rekening houdend met jullie medewerkingsplicht, het feit dat jullie meermaals werden gewezen op de vertrouwelijkheid en het belang om informatie te delen en van een verzoeker om internationale bescherming verondersteld wordt dat hij of zij de Belgische asielinstanties in vertrouwen neemt en de nodige informatie geeft, kan verwacht worden dat jullie de informatie over de activiteiten van uw man deelden op het moment dat er naar werd gevraagd. Het feit dat jullie dit niet deden ondermijnt in sterke mate de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde problemen met het criminele milieu.

Vervolgens werd een grote omissie vastgesteld tussen uw DVZ- en CGVS-verklaringen. Bij de DVZ verklaarde u dat u door de criminelen werd vervolgd en gevraagd om te zwijgen over wat u wist (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Uit uw CGVS verklaringen blijkt echter dat zij u hoofdzakelijk bedreigden, omdat u geld had verbrand uit hun gemeenschappelijk fonds. Zij dwongen u om informatie te geven over wat er met het geld gebeurde en zij wilden het geld terug (CGVS, p. 15). In het kader hiervan werd onder meer uw voordeur beklad met bloed (CGVS, p. 17), werden uw autobanden kapotgemaakt (CGVS, p. 17), werd u gedurende 2 dagen ontvoerd (CGVS, p. 17) en kreeg u dreigbrieven (CGVS, p. 17-18). Het feit dat u werd bedreigd omdat u geld had verbrand van de criminele organisatie waarvan uw man deel uitmaakte, is echter iets anders dan louter vervolgd worden omdat u diende te zwijgen over de informatie die u had. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u dat u daar inderdaad niets over vertelde bij de DVZ. U verwees opnieuw naar het feit dat u heel bang was en dat u nog altijd twijfelde of u het op CGVS wel had moeten vertellen (CGVS, p. 23). Dit is geen afdoende verklaring. Indien u werkelijk vreest voor uw leven in uw land van herkomst en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag van u worden verwacht dat u van meet af aan alle elementen ter ondersteuning van uw asielrelaas op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die deel uitmaken van de kern van uw vertrek of vlucht uit uw land van herkomst. Het feit dat u nagelaten heeft dit te doen, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder werden een aantal tegenstrijdigheden vastgesteld doorheen uw verklaringen en die van uw nicht I. Om te beginnen verklaarde u eerst ondubbelzinnig dat zij nooit persoonlijk werd benaderd door iemand van de criminele autoriteiten (CGVS. 19). I. verklaarde echter dat zij meermaals telefonisch werd bedreigd door de criminelen in verband met het geld (CGVS I., p. 11). Bovendien verklaarde zij ondubbelzinnig dat u op de hoogte was van het feit dat zij telefonisch werd bedreigd (CGVS I., p. 11). Het is dan ook bijzonder opmerkelijk dat u verklaarde dat zij nooit persoonlijk werd benaderd door de criminelen. Toen uw nicht I. hierop werd gewezen, verklaarde zij nogmaals dat zij haar contacteerden als ze u niet konden vinden (CGVS I., p. 14). Het louter herhalen van haar verklaringen, heft deze tegenstrijdigheid geenszins op. Daarnaast legden jullie ook tegenstrijdige verklaringen af in verband met uw ontvoering. U verklaarde immers dat u vanuit Batoemi werd ontvoerd en voor 2 dagen werd meegenomen. Daar zeiden ze u dat ze uw dochter iets zouden aandoen als u niet zou zwijgen (CGVS, p. 17). Uw nicht I. verklaarde echter dat u – tot zover zij wist – niet werd ontvoerd. Ze verklaarde wel dat ze vermoedde dat er iets was, maar dat u haar niet alles vertelde (CGVS I., p. 13). Nochtans verklaarde u dat u haar hiervan op de hoogte bracht (CGVS, p. 17). Toen I. hierop werd gewezen, verklaarde zij dat zij wist dat u werd meegenomen door een jonge man vanuit Batoumi naar de grens, maar dat zij hierover verder geen informatie had (CGVS I., p. 13). Daarna verklaarde zij dan weer dat u het misschien had verteld, maar dat het niet klopt (CGVS I., p. 13). Onmiddellijk daarna verklaarde ze dan weer dat zij toen veel problemen had met haar ex-man en dat zij niet veel wist over dit incident (CGVS, p.

13). Uw nicht I. slaagt er niet in om eenduidige verklaringen af te leggen. Bovendien verklaarde zij dat dit gebeurde in de periode dat zij veel problemen had met haar ex-man, hetgeen betekent dat dit moet gebeurd zijn voor 2010-2011. Zij verklaarde immers dat zij sinds 2010-2011 geen contact meer had met haar ex-man en dat ze sindsdien geen persoonlijke problemen meer had (CGVS I., p. 6; 13). U verklaarde echter dat dit incident plaatsvond in 2019 (CGVS, p. 17), hetgeen niet in overeenstemming te brengen is met de verklaringen van uw nicht. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde ontvoering. Tot slot legden jullie tegenstrijdige verklaringen af over het feit of er al dan niet een eis werd gesteld door de criminelen met betrekking tot het geld. Uit uw verklaringen blijkt dat de criminelen – toen zij in november 2022 langskwamen bij u thuis – u tot eind 2023 de tijd gaven om het geld terug te geven of te vertellen waar het was (CGVS, p. 16-17). I. verklaarde op haar beurt dat de criminelen het geld terug willen, maar dat zij – tot zover zij weet – geen deadline hebben gegeven (CGVS I., p. 14). Er kan verwacht worden dat jullie eenduidige verklaringen afleggen met betrekking tot een dergelijk essentieel element van jullie vluchtrelaas. Zeker aangezien u verklaarde dat u dacht dat I. op de hoogte was (CGVS, p.23). Bovenstaande tegenstrijdigheden ondermijnen in sterke mate de geloofwaardigheid van jullie vluchtrelaas.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er een aantal onlogische elementen werden vastgesteld. Om te beginnen verklaarde u dat de criminelen in november 2022 u tot eind 2023 de tijd gaven om het geld te geven of te vertellen waar het is, anders zouden zij iets doen met uw dochter (CGVS, p. 17). U verklaarde dat u voor november 2022 nog geen deadline had gekregen om het geld te geven (CGVS, p. 18). Het is echter bijzonder opmerkelijk dat de criminelen u niet eerder zo een deadline gaven. Uit uw verklaringen blijkt immers dat zij al sinds 2010 naar het geld vragen en dat u sindsdien onder meer dreigbrieven kreeg en ontvoerd werd (CGVS, p. 17-18; 22). Binnen die context is het weinig logisch dat ze zouden wachten tot november 2022 – hetgeen 12 jaar later is – om u een deadline te geven. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u dat u het niet wist hoe dat kwam (CGVS, p. 22). Vervolgens verklaarde u dat ze nu zeker weten dat u meer weet over het geld. U verklaarde dat u aanvankelijk tegen hen had verteld dat iemand het geld was komen halen en dat ze zich daar eerst over hebben geïnformeerd. Volgens u hadden ze tijd nodig om te weten dat niemand het kwam halen en zijn ze zeker nu zeker dat u meer weet (CGVS, p. 22). Het is echter weinig overtuigend dat de criminelen zo veel tijd nodig zouden hebben om te weten te komen dat niemand het geld kwam ophalen en u niet sneller een deadline zouden geven. Bijgevolg ondermijnt dit de geloofwaardigheid van uw problemen. Daarnaast is het weinig logisch dat u Georgië verliet zonder uw dochter S. of dat zij niet sneller na u naar België kwam. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u tot eind 2023 de tijd kreeg om het geld te geven, anders dreigden de criminelen er mee dat ze uw dochter iets aan gingen doen (CGVS, p. 16-17). U verklaarde dat u wilde dat uw dochter kwam en dat u heel bang was. U wilde dat ze veilig was en u wilde haar niet achterlaten (CGVS, p. 18). Op het moment van het persoonlijk onderhoud – hetgeen plaatsvond op 13/10/2023 – verklaarde u echter dat uw dochter nog in Tbilisi verbleef (CGVS, p. 8). Om te beginnen verklaarde u dat u uw dochter niet kon meenemen, dat zij nog studeerde en dat u haar niet wilde laten stoppen met haar studies (CGVS, p. 18; 25). Het is echter bijzonder opvallend dat u – ondanks de bedreigingen tegenover uw dochter – haar studies wilde laten afronden. Dit ondermijnt de ernst van uw vrees en de bedreigingen in hoofde van uw dochter. Op de vraag waarom u uw dochter niet meenam – zeker aangezien zij op de hoogte was van uw vertrek (CGVS, p. 13) – antwoordde u dat u in België nog geen zekerheid hebt en dat u haar niet meenam, omdat u niet wist wat hier zou gebeuren (CGVS, p. 25). Bovendien verklaarde u dat u haar voor het aflopen van de deadline naar een veilig plek dient te brengen (CGVS, p. 25). Toen u werd gewezen op het feit dat het reeds oktober 2023 was, verklaarde u dat u niet zeker wist of het voor uw dochter veilig was in België en dat u zich eerste wilde informeren over de aanwezigheid van criminele autoriteiten in België (CGVS, p. 25). Er dient opgemerkt te worden dat u verklaarde dat u – op het moment dat I. aankwam in België op 28/03/2023 – reeds wist dat België veilig was. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom u uw dochter niet sneller naar België liet komen. Tot slot verklaarde u dat u het moeilijk vond om een verblijfplaats te vinden en dat u uw dochter niet wilde meenemen in zo omstandigheden. U wilde eerst zekerheid en dan zou u uw dochter meenemen (CGVS, p. 25). Het is echter bijzonder opmerkelijk dat u er voor kiest om uw dochter – gezien de bedreigingen – in Georgië te laten en haar niet mee te nemen naar België of sneller te laten komen. Deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde problemen.”

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

In het verzoekschrift geven verzoeksters een algemene beschouwing inzake georganiseerde misdaad, criminele economie en criminele organisaties in Europa. De Raad stelt vast dat dit geenszins betrekking heeft op de specifieke situatie in het land van herkomst van verzoeksters, zijnde Georgië. Bovendien is dergelijke algemene informatie hoe dan ook geenszins afdoende om aan te tonen dat verzoeksters een vrees voor vervolging koesteren ten aanzien van Georgië, hetgeen *in concreto* dient te worden aangetoond. Dergelijke algemene informatie doet geen afbreuk aan voormelde pertinente overwegingen inzake hun specifieke, individuele situatie.

Verder trachten verzoeksters in het verzoekschrift verschoning te bieden voor de overwegingen van de bestreden beslissingen waarin wordt gesteld dat zij volatieve verklaringen afleggen over wat zij al dan niet weten over de criminele activiteiten van de man van eerste verzoekster door te herhalen dat er in het crimineel milieu een geheimhoudingsplicht bestaat en dat er door de leden niet gesproken wordt over dit milieu tegen het gezin of in het openbaar. Dergelijk algemeen betoog kan vooreerst geen verschoning bieden voor het feit dat verzoeksters bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarden dat het crimineel milieu hen bedreigde opdat zij zouden zwijgen over wat zij wisten, maar vervolgens bij het commissariaat-generaal nauwelijks enige informatie konden verschaffen. Indien zij werkelijk niets zouden weten omdat er binnen het crimineel milieu geen informatie gedeeld wordt met het gezin, dan mag verwacht worden dat zij dit als dusdanig zouden verklaren bij de Dienst Vreemdelingenzaken, *quod non in casu*. Bovendien kan aangenomen worden dat, indien dit een ongeschreven regel is binnen het crimineel milieu (in Georgië), hun vervolgers dit zouden weten en hen niet zouden lastigvallen omtrent (het verzwijgen van) dergelijke informatie. Verder valt ook niet in te zien hoe voormeld betoog verschoning zou kunnen bieden voor het feit dat verzoeksters plots na de gezamenlijke pauze tijdens hun persoonlijke onderhouds bij het commissariaat-generaal wel informatie hadden, zeker gelet op het feit dat zij meermaals op de vertrouwelijkheid van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming werden gewezen toen zijn aanvankelijk naar dergelijke informatie bevraagd werden en verklaarden hierover niets te kunnen meedelen. De Raad kan zich dan ook volledig scharen achter de conclusie die de commissaris-generaal neemt inzake de volatilitéit van de door verzoeksters afgelegde verklaringen over de criminele activiteiten van eerste verzoeksters man: *“Rekening houdend met jullie medewerkingsplicht, het feit dat jullie meermaals werden gewezen op de vertrouwelijkheid en het belang om informatie te delen en van een verzoeker om internationale bescherming verondersteld wordt dat hij of zij de Belgische asielinstanties in vertrouwen neemt en de nodige informatie geeft, kan verwacht worden dat jullie de informatie over de activiteiten van uw man deelden op het moment dat er naar werd gevraagd. Het feit dat jullie dit niet deden ondermijnt in sterke mate de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde problemen met het criminele milieu.”*

2.3.8.6. Tevens stelt de Raad vast dat verzoeksters de overige terechte, pertinente overwegingen van de bestreden beslissingen, waarin wordt ingegaan op bijkomende redenen waarom geen geloof kan worden gehecht aan hun beweerde problemen met de Georgische autoriteiten, noch aan hun verklaringen met betrekking tot hun problemen met de voormalige overheid en de Nationale Beweging en op eerste verzoeksters verklaring geen werk te vinden in Georgië, en die weergegeven worden onder (iv) tot en met (vi) onder punt 2.3.8.1., volledig ongemoeid laten, zodat deze bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.8.7. In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster, oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden nog het volgende:

“Met betrekking tot de problemen die u had met uw ex-man, dient opgemerkt te worden dat u verklaarde dat hij in 2010 of 2011 naar Frankrijk ging met jullie kinderen en dat u sindsdien geen contact meer hebt gehad met hem (CGVS, p. 5-6). Bovendien bevestigde u dat u sindsdien persoonlijk geen problemen meer hebt gehad met hem (CGVS, p. 14). U slaagt er niet in om een actuele en gegronde vrees zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie vanwege uw ex-man aannemelijk te maken, noch slaagt u er in om aannemelijk te maken dat u een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”

Verzoeksters laten ook deze overweging, die pertinent en draagkrachtig is en steun vindt in het administratief dossier, volledig ongemoeid zodat deze onverminderd overeind blijft.

2.3.8.8. Verzoeksters voeren tot slot geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen gezamenlijk voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.8.9. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeksters in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeksters geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maken.

2.3.8.10. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan in hoofde van verzoeksters geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.3.9. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.9.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeksters geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Georgië.

2.3.9.2. In zoverre verzoeksters zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeksters geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoeksters maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zouden hebben gekend.

2.3.9.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeksters een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters brengen geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.9.4. Verzoeksters tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoeksters niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters bij het commissariaat-generaal uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds gesprekken kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, en konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeksters en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.12. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.13. De Raad wijst er verder op dat het proportionaliteitsbeginsel, dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze specifieke declaratieve bevoegdheid van de commissaris-generaal.

2.3.14. Door de Raad kan in hoofde van de verwerende partij geen manifeste appreciatiefout worden ontwaard.

2.3.15. Uit wat voorafgaat blijkt tot slot dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeksters hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS